

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

25.9.2007

B6-0367/2007

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Karl von Wogau, Stefano Zappalà, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Bogdan Klich, Hubert Pirker

w imieniu grupy politycznej PPE-DE

w sprawie operacji EPBiO w Czadzie i w Republice Środkowoafrykańskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie operacji EPBiO w Czadzie i w Republice Środkowoafrykańskiej

Parlament Europejski,

- uwzględniając konflikt w Darfurze i jego szersze skutki w regionie, zwłaszcza we wschodniej części Czadu oraz północnej części Republiki Środkowoafrykańskiej,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dni 23-24 lipca 2007 r., w których zwrócono się do „właściwych organów o kontynuację planów w celu ewentualnego podjęcia decyzji o operacjach pomostowych w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony, wspierając wielowymiarową obecność ONZ we wschodnim Czadzie i w północno-wschodnich rejonach Republiki Środkowoafrykańskiej w celu poprawy bezpieczeństwa na tych obszarach”,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 1769(2007) z dnia 31 lipca 2007 r. ustanawiającą, początkowo na 12 miesięcy, połączoną operację ONZ i Unii Afrykańskiej w Darfurze (UNAMID),
 - uwzględniając spotkanie w sprawie pokoju w Darfurze, które odbyło się w Aruszy w dniach 3-6 sierpnia 2007 r.,
 - uwzględniając podpisanie przez wszystkie partie polityczne Czadu tworzące większość i będące w opozycji porozumienia politycznego w celu wzmocnienia procesu demokratycznego w Czadzie, które miało miejsce w Ndżamenie w dniu 13 sierpnia 2007 r., w obecności społeczności międzynarodowej i głowy państwa Czadu, prezydenta Idrissa Deby Itno,
 - uwzględniając prezydenckie oświadczenie Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 27 sierpnia 2007 r. potwierdzające jej gotowość do ustanowienia misji ONZ w Czadzie i przyjmujące z zadowoleniem zamiar zapewnienia przez UE wsparcia w postaci misji wojskowej w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO),
 - uwzględniając swoją rezolucję z 12 lipca 2007 r. w sprawie sytuacji w Darfurze,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. wyrażając najgłębsze zaniepokojenie z powodu pogarszającej się sytuacji humanitarnej w Czadzie, gdzie w wyniku konfliktu w Darfurze i jego skutków transgranicznych w 12 obozach wzdłuż wschodniej granicy Czadu z Sudanem schronienie znalazło ok. 238 000 uchodźców z Sudanu, 44 600 uchodźców z Republiki Środkowoafrykańskiej oraz 170 000 uchodźców wewnętrznych,
- B. zaniepokojony sytuacją w zakresie bezpieczeństwa we wschodniej części Czadu, która od 2006 r. uległa pogorszeniu w wyniku starć między siłami bezpieczeństwa i rebeliantami z Czadu oraz interwencji ze strony milicji Dżandżałid i grup zbrojnych z Sudanu, do których dochodzą jeszcze rozboje i ataki na organizacje humanitarne,

- C. przyjmując z zadowoleniem rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 1769(2007), zatwierdzającą rozmieszczenie w Darfurze 26 000 żołnierzy w ramach sił UA/ONZ, którzy przyczynią się do zaprowadzenia pokoju w całym regionie, łącznie z rozmieszczeniem sił policyjnych ONZ oraz planowaną operacją EPBiO we wschodniej części Czadu i północnej części Republiki Środkowoafrykańskiej,
- D. popierając wysiłki sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-Moona na rzecz znalezienia w drodze negocjacji rozwiązania konfliktu w Darfurze poprzez wspieranie kontaktów między władzami Sudanu a poszczególnymi grupami rebeliantów,
- E. z zadowoleniem przyjmując podpisanie w Ndżamenie w dniu 13 sierpnia 2007 r. przez wszystkie partie polityczne Czadu porozumienia politycznego mającego na celu wzmocnienie procesu demokratycznego w Czadzie,
- F. odnotowując wysiłki przywódców Libii na rzecz znalezienia - przy współudziale grup, które nie podpisały poprzedniego porozumienia - rozwiązania wewnętrznego konfliktu w Czadzie,
1. wzywa Radę, Komisję i ONZ do koordynacji wysiłków w celu stworzenia warunków umożliwiających różnym stronom konfliktu w szerokim regionie Darfuru, wschodniego Czadu i północnej części Republiki Środkowoafrykańskiej znalezienie politycznego rozwiązania, które położyłoby kres poczuciu braku bezpieczeństwa i kolejnej klęsce humanitarnej, ułatwiając w ten sposób powrót uchodźców i uchodźców wewnętrznych do ich rodzinnych wiosek;
 2. wyrażą zgodę na rozpoczęcie operacji EPBiO we wschodniej części Czadu i północnej części Republiki Środkowoafrykańskiej, która ma potrwać rok, ale uzależnia swoją akceptację od spełnienia następujących warunków:
 - a) celem misji sił europejskich (EUFOR) musi być wspieranie działalności humanitarnej i tworzenie warunków zapewniających bezpieczne otoczenie dla pracy sił policyjnych ONZ, powrotu uchodźców wewnętrznych i kontynuacji dialogu między siłami politycznymi w regionie,
 - b) ponieważ przewiduje się, że większość kontyngentu UE stanowić będą siły francuskie, niezwykle istotną sprawą jest zadbanie o to, by EUFOR był postrzegany jako bezstronny, a nie jako rozszerzenie zdolności militarnych Francji w regionie,
 - c) jednocześnie, aby uniknąć sytuacji, w której EUFOR sam stanie się celem ataków, musi on pozostać neutralny wobec skomplikowanej sytuacji politycznej w regionie, nie dając wciągnąć się w walki między siłami rządowymi i grupami rebeliantów,
 - d) EUFOR musi pełnić rolę czynnika powstrzymującego, co oznacza, że musi posiadać solidny mandat zgodny z rozdziałem VII karty ONZ i jasne zasady zaangażowania, dopuszczające użycie siły w razie konieczności, zwłaszcza w przypadku, gdy atakowane są osoby cywilne, obozy i wioski, pracownicy organizacji humanitarnych lub funkcjonariusze policji ONZ, a także w samoobronie,

- e) EUFOR musi być odpowiednio liczny i właściwie wyposażony, aby móc powstrzymać ewentualnego agresora. Musi być w stanie zabezpieczyć swoje linie dostaw i przeprowadzać dalekie patrole z wykorzystaniem pojazdów opancerzonych, helikopterów (w tym helikopterów transportowych i bojowych) oraz samolotów zwiadowczych;
 - f) EUFOR należy uważać za „siłę pomostową” o tymczasowym mandacie. Należy w związku z tym przed rozpoczęciem rozmieszczania opracować jasną strategię wycofania, przewidującą zastąpienie EUFOR przez kolejną operację (UA, ONZ lub siły połączone) w celu zapewnienia pomyślnego zakończenia jego mandatu i terminowego powrotu zaangażowanych oddziałów;
3. podkreśla, że jego ostateczna zgoda na operację będzie uzależniona od otrzymania pełnych informacji o różnych etapach przygotowań do operacji (koncepcja zarządzania kryzysowego, wspólne działania, koncepcja operacji, plan operacji i proces tworzenia oddziałów);
 4. wyraża żal, że z wielu powodów operacja EPBiO nie może być prowadzona z nowo utworzonego centrum operacyjnego Unii Europejskiej w Brukseli; ma nadzieję, że sytuacja ta ulegnie zmianie w momencie przyjęcia traktatu reformującego, który powinien zwiększyć skuteczność EPBiO;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, sekretarzowi generalnemu ONZ oraz rządów i parlamentom Czadu, Republiki Środkowoafrykańskiej i Sudanu.